

tage § 3 for sig og de øvrige Paragraffer for sig. Jeg maa straks tilstaa, at min Sympati er ubetinget for § 3, og jeg tror — hvad jeg ogsaa har gjort mig til Tolk for tidligere —, at det at gøre Kommunerne til Bygherrer og Administratorer af Ejendomme — ja, jeg kunde for Resten ogsaa godt tage Staten med — er noget, man ikke skal komme ind paa mere end højest nødvendigt. Der kan vel være Forhold af en saadan Art, at det bliver nødvendigt, men i det hele og store maa jeg gøre mig til Tolk for den Anskuelse, at man ikke skal gøre det. Det ærede Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) sagde jo, at der endnu var nogle modige Mænd her i Landet; det er der jo heldigvis ogsaa, og jeg vilde ønske, at den danske Rigsdag ikke vil formindske Antallet af modige Mænd, der tør paatage sig noget under de nuværende vanskelige Forhold, skønt jeg er tilbøjelig til at tro, at adskillige af de Bestemmelser, vi har taget i nogle Love, i nogen Maade er egnede til at hemme Modet og Lysten hos Folk til at tage fat. Nu hører jeg imidlertid, at man agter at sende Lovforslaget i et Udvalg, og jeg vil da henstille til den højtærede Finansminister og til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, om der ikke kan være Mulighed for, at man kan yde de Mænd, som er nævnte i § 3, en noget større Støtte end de foreslaaede $\frac{3}{4}$ af Beløbet. Jeg synes, at der er god Grund for Staten til at hjælpe netop paa denne Maade, og jeg tror, at det er bedre at yde Hjælp paa denne Maade, saaledes at det ikke bliver Kommunerne selv, der bygger, men Foreninger eller private. Jeg har stadig den Opfattelse, at jo mere man kan støtte det private Initiativ paa dette Omraade, desto bedre er det, og jeg tror, at det betaler sig bedst for Staten og Kommunen, at denne Støtte falder paa den Maade. Med disse Ord skal jeg anbefale denne Tanke til den højtærede Finansminister og det kommende Udvalgs Opmærksomhed.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan kun udtale min Glæde over, at begge disse Forslag har nydt en velvillig Behandling fra alle Ordførernes Side, ogsaa fra det ærede Medlem (Piper), der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti, der vel mente, at Forslagene burde henvises til et Udvalg til nøjere Prøvelse, men som dog ytrede, at denne Udvalgsbehandling vilde blive velvillig og hurtig. Fra de 3 andre ærede Medlemmer, der førte Ordet for deres Partier, har jeg modtaget den Forsikring, at man kunde gennemføre Lovforslagene

uændrede, som de nu forelaa. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger, fordi Sagen altsaa vil komme i Udvalg, og der vil jo de Ideer, man har, eller de Ændringer, man ønsker, nærmere komme til Behandling. Jeg finder derfor ikke, at der er megen Grund for mig til nu at komme dybt ind paa, hvad der særligt er indvendt imod Forslagene.

Det ærede Medlem, der førte Ordet for det konservative Folkeparti, mente, at der burde gives Forslagene — og særlig Lovforslaget om Laan til Kommuner til Byggeforetagender — et Præg af Midlertidighed, stærkere end det, det nu har. For mig staar det saadan, som om det har et Præg af Midlertidighed, naar der er Tale om et saadant bestemt Tidsrum som de 2 Aar, der omtales i Lovforslaget, indenfor hvilke der kun kan være Tale om for Statskassen at yde Laan. Det forekommer mig altsaa, at Midlertidigheden allerede er udtrykt; men ønsker det ærede Medlem en anden Maade at faa dette udtrykt paa, tænker jeg, at vi kan komme overens. Ellers var det, det ærede Medlem sagde, mere et Foredrag om kommunal Politik i Almindelighed end egentlig om dette Lovforslag. Det ærede Medlem sagde, at Kommunerne tog alt for mange Bedrifter ind under sig, og at de kommunale Medlemmer, Byraadsmedlemmer, blev alt for overbebyrdede og lignende, noget, som ikke direkte har noget at gøre med Finansministeren og Finansministeriet. Men da jeg hørte det ærede Medlem sige, at efterhaanden bliver Byraadenes og Sogneraadens Arbejde næsten uoverkommeligt, ser jeg deri en Mulighed for, at det ærede Medlem vil støtte det Lovforslag, som nu er til Behandling i Folketinget, efter hvilket man udvider Muligheden for Sogneraadetsformænd f. Eks. til at tage lønnet Medhjælp, og Statskassen yder dem sit Bidrag dertil. Det vilde jo nærmest stemme med det ærede Medlems Tanke om, at der er en saadan Byrdefuldhed, en saadan Overbebyrdelse for de kommunale Raad. Dernæst sagde det ærede Medlem, som berørt af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), at der skulde skabes Mulighed for Kommunerne til at blive af med disse Bygninger igen. Jeg antager, det ærede Medlem er enig i, at dette neppe vil kunne gøres gennem det nærværende Lovforslag, men paa den anden Side maa jeg afvente, om det ærede Medlem kan eller vil stille noget Ændringsforslag i saa Henseende. Endelig var det ærede Medlem betænkelig ved den lave Rente, som